

यस्याः । हिमवतोमेनायासुत्पन्नदुहित्वयमध्ये दुहित्वभेदे एकपस्यायन्दे मूलं दृश्यं तत्रैवैतन्नामनिवृत्तिर्यथा । “पाठलापुषपमेकञ्च आदधावेकपाटला” ।

एकपातिन् त्रि० एकः सन् पतति पत-णिनि “सहस्रमेति” स० । एकाकितया षतनशीले अतिरात्रयागसंख्ये २ अक्षविशेषे न० “एकपातीनि त्वहानान्यतिरात्राः” आश्व० श्रौ० १२, ई० १२ । “चतुर्विंशभिर्जिह्विषुवन्महा-मृतादीनि एकपातीन्यहानि तानि अतिरात्रसंस्थानि भवन्ति” नारा० । श्वदग्भेदे स्त्री ङीप् । “धायाश्चा-लैकपातीनिः” आश्व० श्रौ० ५, १६, ११ । “अग्निर्हीता गृहपतिः स राजेति प्रतिपदेकपातिनो पच्छः” ई० ५, ६ ।

एकपाद् त्रि० एकः पादोऽस्य अन्यलोपः सभा० । विष्णौ “चतुरात्मा चतुर्भावंशतुर्वेदविदेकपात्” विष्णु-सं० । “एकः पादोऽस्यैकपात् पादोऽस्य विश्वाभूतानोति” ऋतेः “विष्टभ्याहमिदं कृतस्त्रकेकांशेन स्थितो जगत्” गीतोक्तेश्च” भा० । परमेश्वराभिन्नत्वेन एकपादयुक्तत्वेन वा शिवे च । स च रुद्रभेदः । “अजैकपादहिर्बुधोर्विरूपाक्षश्च रेवतः । हरश्च बहुरूपश्च त्र्यम्बकश्च सुरेश्वरः । रुद्राएकादशप्रोक्ता जयन्तश्च पराजितः” विष्णुध० । अन्यनामानोऽपि रुद्राः सन्ति तुल्यदानादौत्वेन एव पूज्याः । अजेतिनामान्तरं तेन एकादशसंख्यापूर्तिः अतएव विष्णुध० “अजनामा महारुद्रः” इत्यादीनां तद्विज्ञानसक्तम् “एकपादभिधो विप्र ! ज्ञेद्वादः स्याद्बहू यरम् । चक्रं दमस्कं मूलं सुकरं तदधोवरम् । अक्षं सूत्रं मेखलावान् खट्वाङ्गवांसश्च मय्यजे । धनुर्वयदां कपालञ्च कौशदीं तर्जनीचटम् । परशुं चक्रमाधत्ते क्रमा-हमाष्टके करे । अनेकभोगसम्पत्तिं कुरुते यज्वनः सदा” इति तत्रैव एकपादोऽध्यानान्तरसक्तम् । २ एकपादयुक्ते त्रि० स्त्रियां ङीपि पङ्गावः एकपादोति भेदः एकपादोयन्दे उदा० ।

एकपाद् उ० कर्म० । “एकमात्रचरणे “व्युत्तिष्ठदेकपादेन परमं योगमास्थितः” भा० अश्व० ०८१ अ० । “उत्तिष्ठदेकपादेन दृश्ये विबुधवर्भान्” भाग० ४, १, १८ । “एकः पादोऽस्य स-यासान्विधिरनित्यत्वात् नान्यलोपः । एकपादयुक्ते २ परमेश्वरे । “पादोऽस्य विश्वाभूतानोत्पत्तेः तस्य सर्वभूतरूपैकपादत्वात् यथात्वम् “तत् शिष्येऽज एकपादः” अथ० १३, १, ६, २, एकचरणयुक्तमात्रे त्रि० स्त्रियां स्वाङ्गत्वात् ङीप् टाप् वा । “द्विर्ची त्रिर्ची विधावाची दीर्घजिह्वा-

मजिह्विकाम् । त्रिस्तनीमेकपादाश्च त्रिजटामेकलोचनाम्” भा० व० २७८ अ० । “एकपादांश्च पुरुषान् केर-लान् वनवासिनः” भा० स० १० अ० । सहदेवदक्षिण-दिग्विजये “एकपादांश्च तत्वाहमपश्यं हारि वारितान्” ५० अ० । ४ अक्षरभेदे “एकपादमहोदरौ” भा० आ० अक्षरगणनायाम् । एकपादोऽवलम्बनत्वेनास्यस्य अच् । ५ एकपादमात्रालम्बने । “पर्वतारोहणं कृत्वा एकपादो विभावसुम् । निरीक्षेत निराहार ऊर्ध्वं बाहुः कृता-ञ्जलिः” भा० आ० १२५ अ० ।

एकपादिका स्त्री एकः पादोऽवलम्बनत्वेनास्यस्याः ङत् । एकपादावलम्बनेन खगानां स्थितिभेदे “अथावलम्ब्य क्षणमेकपादिकाम् तदा मिदद्रावुपपत्तलं खगः” नैष० ।

एकपिङ्ग उ० एकं पिङ्गं नेत्रमस्य । कुबेरे । तस्य क्रूरद-च्या पार्वतीदर्शने वामनेत्रस्य स्फुटने शिववाक्येन प्रस-न्नायास्तस्या वरेण पिङ्गलं वामनेत्रं जातमिति तस्य तथात्वम् तत्कथा काशी० यथा

“प्रसार्थं नयने पूर्वसमासेव व्यलोकयत् । शम्भोः समीपे का योषिदेवा सर्वाङ्गसुन्दरी । अनया किं तपस्वतः ? समापि तपसोऽधिकम् । अहो रूपमहो प्रेम सौभाग्य-श्रीरहो भयम् । क्रूरदग्नीषते यावत् पुनः पुनरिदं वदन् । तावत् प्रस्फोटितं नेत्रं वामं वामविलोकनात् । अथ देव्यश्रीदेवं किमसौ दुष्टतापसः । असक्तद्विष्य सां वक्ति न्यकुर्वन्मे तपःप्रभाम् । असक्तद्विष्येनाक्षणा पुन-र्मांसेव पश्यति । असूयमानो मे रूपं प्रेमसौभाग्यसम्पदः । इति देवीगिरं श्रुत्वा प्रहस्य प्राह तां प्रभुः । उमे ! त्वदीयपुत्रोऽयं न च क्रूरेण चक्षुषा । संपश्यते तपो-बलभ्रां तव किन्त्वधिवर्षयन् । इति देवीं समाभाष्य-तमीशः पुनरब्रवीत् । वरं ददासि ते वत्स ! तपसाऽनेन तोषितः । निधीनामधिनायस्तं गुह्यकानां भवेत्स्वरः । यक्षाणां किन्नराणाञ्च राजा राक्षसाञ्च सुप्रत ! । प्रति-पुण्यजनानाञ्च सर्वेषां धनदोभव । मया सस्यञ्च ते नित्यं वत्सामि च तवान्तिके । अलकां निकषा मित् ! तव प्रीतिं विवक्षेयन् । आगच्छ पादयोरस्थाः पतते जननी त्वियम् । इति दत्त्वा वरान् देवः पुनराह शिवः शिवास् । प्रसादं कुरु देवेशि ! तपस्विन्यङ्गजे तव । देव्युवाच । वत्स ! ते निर्मला भक्तिर्भवे भवतु सर्वदा । भवैकपिङ्गोनेत्रे च वामेन स्फुटितेन च । देवदत्तास्तु ये त्वयं वरास्तु तेष्वे-ते । कुबेरो सव नास्ती त्वं सम रूपेर्ध्यावा सुतः” एकपि-